pr̄e nr̄o abraham q̃ mortuus
ē: Et ꝓphe mortui sunt. Quē te
ip̄m facis: Respondit ih̄s. Si ego
glorifico meipm̄: gl'ia mea nichil
ē. Est pr̄ meus qui glorificat me:
quē vos dicitis q'a d's noster ē
⁊ n̄ cognovistis eū. Ego aūt novi
eū. Et si dixero quia nō scio eū:
ero similis vobis mendax. Sed
scio eū: ⁊ sermonē eius servo.
Abrahā pr̄ vr̄ exultavit ut vi
deret diem meū: ⁊ vidit ⁊ gavisus
ē. Dixerūt ergo iudei ad eū. Quin
quaginta ānos nōdū habes: ⁊
abrahā vidisti: Dixit eis ih̄s.
Amē amen dico vob': antequā a
brahā fieret ego sum. Tulerūt ergo
lapides: ut iacerēt ī eū. Ih̄s aūt
abscondit se: ⁊ exi
vit de templo offer Confitē bor
ti bi do mine in to to corde
me o retri bue servo tuo
pt vi vam et custo diam sermones
tu os vivi fica me secun

dum ver bum tuum domine
Hec munera dn̄e q̄s ⁊ vincula sec
nr̄e pravitatis absolvāt ⁊ tue nob'
misericordie dona concilient. P. pfa. Co' sa
lutē hum. q cotidie dr' usq ad cenā dn̄i.
Hoc cor pus quod pro vobis tra
detur hic calix novi testamenti est
in meo sanguine dicit dominus hoc
fa cite quocienscumque sumitis in me
Adesto nob' apl's
dn̄e d's nr̄ ⁊ q's am commemorationem
tuis misteriis recreasti perpetuis de
fende presidiis. P. Feria sc̄d'a offin.
Miserere michi domine quoni
am conculcavit me ho mo tota di e
bel lans tribula vit me Ps.
Conculcaverunt me inimici mei tota die
quoniam multi bellantes adversum me

Sacrifica q̄s dn̄e n̄ra ieiunia coll'
et auctor nob' ꝓpicius idulgen
ciam largire ꝑ dn̄m Pl' lc' ione ꝓphe
In dieb' ill' Factū ē ūbū dn̄i ad ionā
ꝓphā secūdo dicēs Surge et vade
ad niniven civitatē magnā: et ꝑ
dica i ea ꝑdicacōem quā ego loq̄r
ad te Et surrexit ionas: et abijt
i ninivē iuxta ūbū dn̄i Et nini
ve erat civitas magna: itinere
dier' triū Et cepit ionas itroire i
civitatē itinere diei unius: et cla
mavit et dixit Adhuc q̄draginta
dies: et ninive subūtet' Et crediderūt
viri ninivite i dn̄o: et ꝑdicave
runt ieiuniū et vestiti sūt saccis
a maiore usq' ad minorē Et pve
nit ūbū ad regē ninive: et surrexit
de solio suo et abiecit vestimētū
suū a se et idutus ē sacco et sedit i
cinere Et clamavit et dixit In ni
nive ex ore regis et ꝑncipū eius di
cēs Hoīes et iumēta et boves et pe
cora nō gustent q̄cquā nec pascā
tur et aquā n̄ bibāt Et opiantur
saccis hoīes et iumēta clamēt ad
dnm̄ i fortitudīe Et ꝯūtat' vir a via
sua pessima: et ab iniq̄tate q̄ ē i ma

h·m·

nib' eius Q's scit si ꝯūtat' et ig
noscat d's et revertatur a furore
ire sue et n̄ peribim'? Et vidit
d's opa eor' q'a ꝯūsi sūt a via su
a mala Et misertus ē
ꝑplo suo: dn̄s d's n̄r Gr'
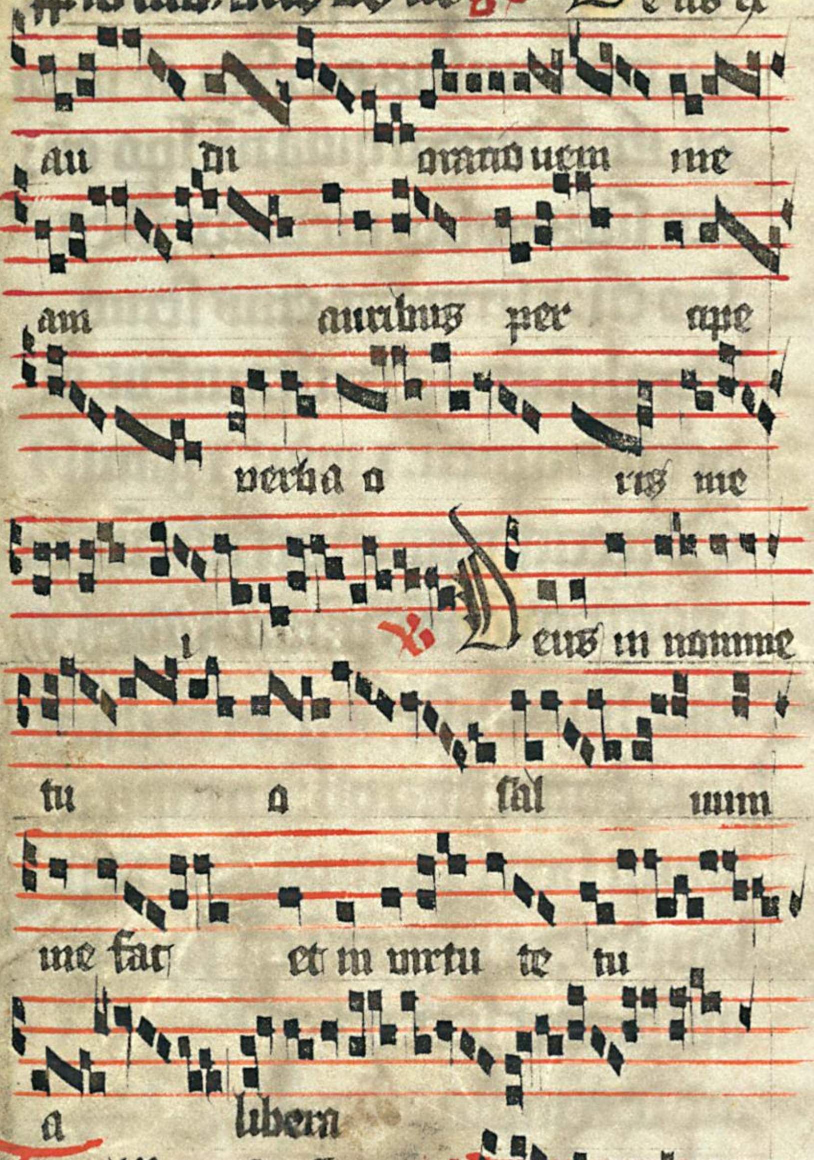
In ill' Miserūt ioh'
ꝑncipes et phisei
ministros: ut apphēderēt ihm.
Dixit ḡ ihs Adhuc modicū tpus
vobiscū sū: et vado ad eū q̄ misit
me Queretis me et n̄ ivenietis: et ubi
sū ego vos n̄ poteritis venire Dixe
rūt ḡ iudei ad semetipos Quo hic

tumus est quia non inve...
quod in dispersionem gentium
et docturus gentes?
sermo quem dixit quere
metis et ubi sum ego
tis venire: In novissimo autem die
magno festivitatis: stabat ihesus
et clamabat dicens Si quis sitit ve
niat ad me et bibat. Qui credit in
me sicut dixit scriptura flumina
de ventre eius fluent aque vive.
Hoc autem dixit de spiritu quem accepturi
erant credentes in eum Offer Domine convertere
et eripe animam meam salvum me fac
propter misericordiam tuam
Concede nobis quesumus domine deus noster ut Secr
hec hostia salutaris et nostrorum fiat
purgatio delictorum et tue propitia
tio maiestatis. Per dominum Commu
Dominus virtutum ipse est rex glorie
Sacrificii domine par... Cpl

Feria iii p(ost) ...
Expecta dominum viriliter age et
confortetur cor tuum et sustine
dominum. Ps. Dominus illumina
tio mea et salus mea quem timebo Coll
Hostia tibi quesumus domine sint accepta re
diviva que nos expiando gratia
tua dignos efficiant et ad remedia
perducant eterna. Per Lc Daniel prophete
In diebus illis Congregati sunt babilo
nii ad regem: et dixerunt ei Trade nobis
danielem: qui bel destruxit et draconem
interfecit Alioquin: interficiemus te et
domum tuam. Vidit ergo rex quod irruerent
in eum vehementer: et necessitate com
pulsus tradidit eis danielem. Qui mi
serunt eum in lacum leonum: et erat ibi sex
diebus. Porro in lacu erant leones sep
tem: et dabant eis cotidie duo corpora

H iiij

i duce omes Et nunc n sum eis da
ta, ut devorarent Danielem. Erat
autem abbacuc propheta in iudea, et ipse
coxerat pulmentum et intriverat pa

[illegible]

bilone supra lacum in impetu spus sui.
Et clamavit abbacuc dicens Da
niel serve dei: tolle prandium qd tibi
misit deus. Et ait daniel Recordatus
es mei [illegible]
diligen[illegible]
cum [illegible]
tu [illegible]
rex [illegible] ut lugeret danielem:
et venit ad lacum et introspexit et ecce
daniel sedens in medio leonum Et
exclamavit rex voce magna dicens
Magnus est dominus deus danielis Et
extraxit eum de lacu Illos autem qui perdi-

i devorati sunt in momento coram
eo. Tunc rex ait Paveant habi
tantes in universa terra deum danie
lis: quia ipse est liberator et sal
vator faciens signa et mirabi
lia in celo et in terra Qui liberavit
danielem: de la
cu leonum Gr
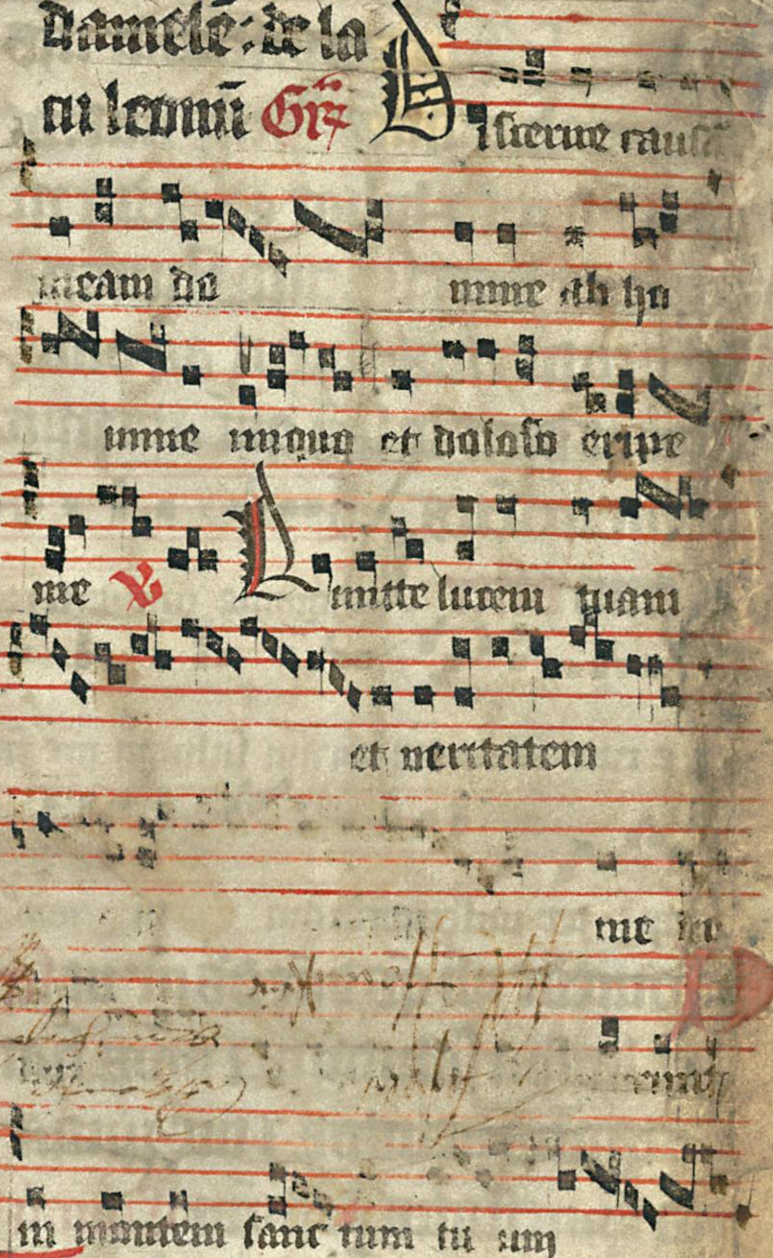
In illo tempore Ambulabat ihesus in galileam Joh
... non enim volebat in iudeam am
bulare quia querebant eum iudei interficere.
Erat autem in proximo dies festus iudeo
rum: scenophegia [illegible] autem fratres e

8 1 9 1
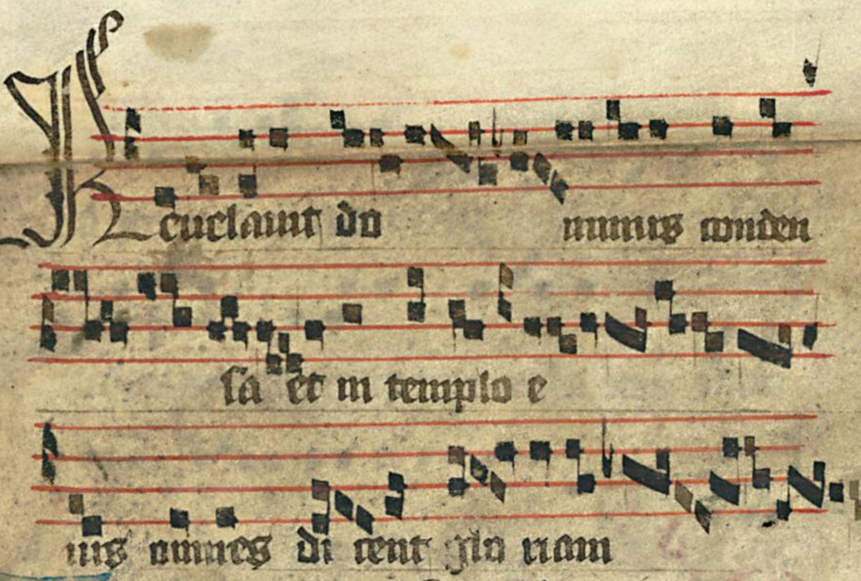
Alleluia. Dicebat ihs turbis iu Joh.
deoru. Amen amen dico vobis. nisi mā
ducaueritis carnē filii hoīs et biberitis
eius sanguinē: nō habebitis vitā in
vob. Qui manducat carnē meā et bibit
meū sanguinē: hȝ vitā eternam. Et ego
resuscitabo eū in nouissimo die.
Caro enī mea vere est cibus: et sanguis
meus vere ē potus. Qui manducat
meā carnē et bibit meū sanguinē: in
me manet et ego in illo. Sicut misit
me viuēs pr: et ego viuo ppt pr̄em.
Et q̄ manducat me: et ipse viuet
ppter me. Hic ē panis qui de celo
descendit: nō sicut manducauerūt
pr̄es vrī mānā et mortui sūt. Qui
mādūcat hūc panē: viuet ieternū.
Hec dixit in synagoga docēs in ca
pharnaū. Multi ergo audientes ex
discipulis eius: dixerūt. Durus ē ser
mo. Qs pt eū audire. Sciens aūt
ihs apud semetipm qa murmura
rēt de hoc discipli eius. dixit eis hoc
vos scādalizat. Si ergo videritis fili
um hoīs ascēdentē vbi erat prius.
Sps ē q̄ viuificat: caro aūt nō pdest
q̄cq̄m. Verba q̄ ego loquꝰ sū vob:
spūs et vita sunt. Sed sūt q̄dā ex
vob: qui nō credūt. Sciebat enī ihs
ab inicio q̄ essent credētes: et qs tra
diturus eēt eū. Et dicebat. ppterea
dixi vob: qa nemo pt venire ad me
nisi fuerit ei datū a pr̄e meo. Ex
hoc multi discipulorū eius abierunt
retro: et iā nō cū illo ambulabant.
Dix ihs ergo ad duodecim. Nūqd et
vos vultis abire. Rūdit ei symō
petrus. Dn̄e ad quē ibimꝰ. Verba
vite eterne habes: et nos credimus
et cognouimꝰ qa tu es xps filius
dei. Rūdit eis ihs. Nōne ego vos
duodecī elegi. Et vnus ex vobis
dyabolus est. Dicebat aūt de iuda
symonis scarioth. Hic enī erat
traditurus eū: cū esset
vnꝰ ex duodecim. Offer.
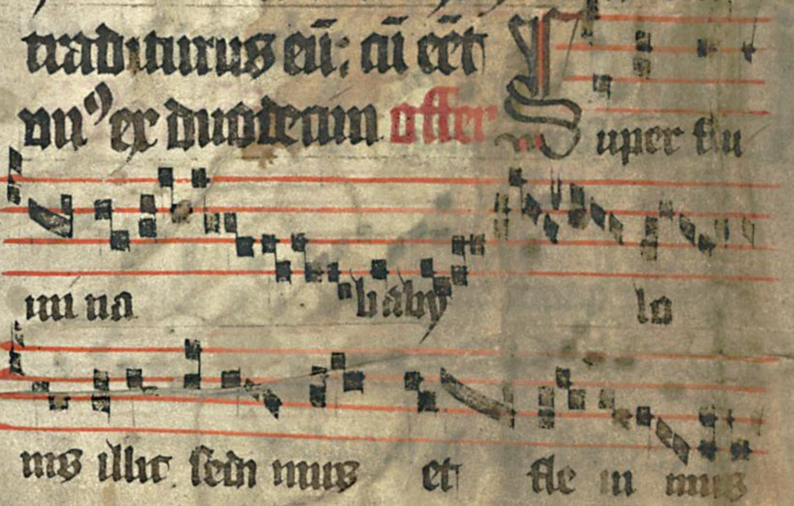
dum recordare mur

tu i syon

Dñe ds nr qui i hijs potius sec

creaturis qs ad fragilitatis nre

subsidiu ?didisti. tuo qs nom imme

ra uissi dicanda ?stitui. tribue

qs ut i ute nb pfectus auxiliu

i eternitatis efficiat sacramentu P

Memento verbi tui servo tuo domi

ne in quo michi spem dedisti. hec me

consolata est in humilitate mea

h· iiij

Quod ore sūpsimus dñe pu ?pl

ra mente capiamus et de munere

tpali fiat nob remediu sempiternu.

Esto qs dñe ppto tuo ple sr ppl P

bi tue ut q tibi n placet respuentes

tuorum potius repleantur delectatio

Miserere michi nibz madator P Fer iij offm

domine quoniam tri bu lor libe ra

me et eripe me de manibus inimico r

me orum et a psequentibus me do

mine non ?fundar quoniam inuoca

ui te P In te dñe spe ñ ?fu: inet in iusti

Cordibus nris or tua libera me

qs dñe grām tuā

benignus infunde ut pcta nra cas

tigatione voluntaria cohibentes te

poraliter potius maceremr qm sup

plicijs deputem eternis P lc ieremie

In diebus illis Dixerunt impij iudei pphe

ad inuicem. Venite cogitemus contra

iustum cogitationes. Non enim peribit lex

a sacerdote: neq ?siliu a sapiente.

neq sermo a pphta. Venite et per

cutiamus eu lingua: et n attendamus

ad universos sermones eius. Atten

de dñe ad me: et audi vocem adversa

riorum meorum. Nunquid redditur p bo

no malu. quia foderunt foveam anime

mee. Recordare qd steterim i co

spectu tuo ut loquerer pro eis bonu:

et averterem indignationem tuā ab eis.

Propterea da filios eorum i famem: et de

duc eos i manus gladij. Fiant ux

ores eorum absq liberis et vidue

Lars Sim[...]s [...] Regen

Skaapp for Opbord [...]

Liggende [...]

1619

[illegible]

[...] morte [...]

nes eorum [...]

lio: audiatur clamor de

[...] R. adduces super eos

repente: quia foderunt

perent me et laqueos

lis meis. Tu autem domine

um eorum ad [...]

piciaris iniquitati eorum

a facie tua deleatur: fiant

tes in conspectu tuo in tempore fu-

roris tui [...]

ce loquebantur [...]

me [...]

nuit [...] uidisti [...]

mine [...] eo us

me us [...] as ne dis-

In illo tempore [...]

Collegerunt [...] a me

pontifices [...] consilium et dicebant.

Quid facimus quia hic homo multa sig-

na facit [...]

[...]rabat: cui principes [...]

Benedictus es domine [...]

firmans [...] nes tu as et non tradas

calumniantibus me su- perbis et [...]

ponicebo exprobrantibus [...]

Pr[...]ria nobis miseri[...]

Pars d[omi]n[u]s [...]

[illegible] ... [illegible] tribz mearum ...
... ppetua ppiciacōe saluari. P d
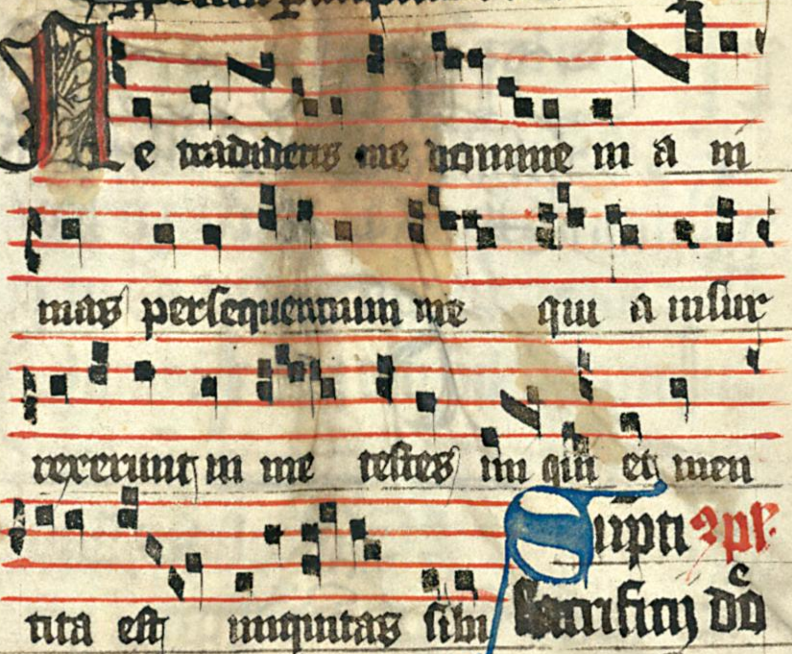
Scripti ꝯpl.

Sacrificiū dn̄e ppetua nos tuum nō derelinquāt et noxia sp̄ a nob̄ cūcta depellat. P. C.

Concede q̄s oṗs d̄s. ut qui ꝓtḣm ꝓtectionis tue grām q̄rim⁹ liberati a malis oībz secura t̄ mente seruia-

H. viii.

mus. P. Sabb̄o offiū. Judica me deus per totum sine Tractu Orō

Proficiat q̄s dn̄e plebs t̄ dicata pie deuocōis affectu ut sacris actionibz erudita quāto maiestati tue fit gr̄acior tanto donis potioribus augeatur. P. ep̄lā. Dixerūt impii in illr. Subleuatis. Joh̄. h. viii. [In illo tempore] Subleuatis ih̄s oculis ī celū: dixit. Pater uenit hora: clarifica filiū tuū ut filius tuus clarificet te. Sicut dedisti ei ptātē oīs carnis: ut oē qd̄ dedisti ei. det eis uitā etn̄ā. Hec ē aūt uita etn̄a:

ut cognoscāt te solū uerū deū ꝛ quē misisti ih̄m xp̄m. Ego te clarifica ui sup trām: opus ꝯsūmaui qd̄ dedisti michi ut faciam. Et nūc clarifica me tu p̄r apd̄ temetipm̄: claritate quā habui p̄usq̄m mūdus eēt apd̄ te. Manifestaui nomē tuum hoībz: q̄s dedisti m̄i de mūdo. Tui erāt ꝛ m̄i eos dedisti: ꝛ sermonem tuū seruauerūt. Nūc cognouerūt q̄a oīa q̄ dedisti m̄i abs te sūt: q̄a u̇ba q̄ dedisti michi dedi eis. Et ip̄si acceperūt: ꝛ cognouerūt uere q̄a a te exiui ꝛ crediderūt q̄a tu me misisti. Ego pro eis rogo ꝯ nō pro mūdo rogo: sed p his q̄s dedisti m̄i q̄a tui sūt. Et mea oīa tua sūt: ꝛ clarificatus sū in eis. Et iā nō sū in mūdo: ꝛ hij in mūdo sunt:

A. Offr. Auertis. ꝛ ego ad te uenio.

Absolue nos q̄s dn̄e reatibz ꝛ piculis p ... absolue quos tāti misterii tribuis eē participes. P. ꝯpl.

Plenum sanati muneris largitate q̄s dn̄e d̄s nr̄. ut hui⁹ sp̄ participacōe uiuam⁹. P. d. Sr̄ ppl̄ri orō.

Tueatur q̄s dn̄e dextera tua populū tuū dep̄cantē ꝛ purificatū